

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. Ś.

przeciwko D. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2010 r.,
zażalenia powoda na orzeczenie o kosztach, zawarte w postanowieniu Sądu
Apelacyjnego z dnia 6 maja 2010 r., sygn. akt I ACz (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 6 maja 2010 r. wydanym na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie zabezpieczenia roszczenia powoda zmienił zaskarżone postanowienie, a w punkcie 3 nie obciążył pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu wyjaśnił, że „wobec wyniku postępowania zażaleniowego i braku możliwości na tym etapie postępowania udziału w nim obowiązane nie było uzasadnione obciążanie obowiązane kosztami postępowania zażaleniowego (art. 102 k.p.c.)”.

W zażaleniu na rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego w przedmiocie nieobciążania obowiązanych kosztami postępowania zażaleniowego pełnomocnik powoda, zarzucając naruszenie art. 102 k.p.c., wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie od obowiązanych na rzecz uprawnionego kwoty 775 złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego. Podkreślił, że nie można przyjąć, iż zasady słuszności przemawiają za udzieleniem obowiązkanemu swoistej ulgi w zakresie kosztów postępowania, zwłaszcza, że obowiązek ponoszenia kosztów nie jest uzależniony od czynnego udziału obowiązanych w postępowaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Artykuł 102 k.p.c. przewiduje wyjątek od zasady odpowiedzialności strony przegrywającej sprawę za koszty procesu (art. 98 § 1 k.p.c.). Według tego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów procesu albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Ustalenie, czy w sprawie zachodzi „wypadek szczególnie uzasadniony”, zależy od swobodnej oceny sądu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2007 r., I CZ 110/07, niepubl.). Ocena ta musi jednakże uwzględniać wszystkie okoliczności, które mogą mieć wpływ na jej podjęcie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2010 r., I CZ 112/09, niepubl.). W okolicznościach niniejszej sprawy wypadkiem szczególnie uzasadnionym jest sytuacja, gdy Sąd drugiej instancji zmienił postanowienie Sądu pierwszej instancji w sprawie zabezpieczenia roszczenia powoda w sytuacji, gdy pozwany nie miał na to żadnego wpływu.

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).